

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: XXXVI. Quilibet Christianus vere co[m]punctus habet remissione[m]
plenaria[m] a poena & culpa/ etia[m] sine literis venia[rum] sibi debitam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

nescitis diem neq; horam. Et Paulus. Festinamus ingredi in res
 quiete illa. Et Petrus. Cū ergo hęc omnia consumāda sint. Quales
 oportet vos esse in sanctis conuersationib; & pietatib; pperā-
 tes in aduentū diei &c. Sed hęc ideo illi docuerūt, quia solliciti
 erant, non quō pecunias colligerēt, sed anīas saluarēt. Hīj vō
 velut secure illis tribuunt miserā dilationem, & q̄tū in eis est, in
 periculo eterne mortis relinquūt. Ita vt nesciam an talistudio
 sint ab homicidijs aīas excusati, Quippe non q̄ritur hic sal-
 dantis, sed donū pereūtis. Cū si essent boni pastores animas,
 & vere Christiani, oībus studijs agerent, vt peccatorē ad iū-
 rem dei, ad horrore peccati inducerent, nec quiescerent flendo,
 orando, monendo, increpando, donec anīam fratris sacrificas-
 cerent. Quod si ille pergeret, pecuniā dare, p̄seueraturus malus, in
 faciem ei reijcerent. Et cū Apostolo dicerēt, Non quero tua,
 sed te. Et iterū, Pecuniā tua tecū in perditionē, & abhorrent
 a conspectu eius, sic sic recte agerent. Sed absit hoc a Mēsurio
 nro. Quin id potius agamus, si venerint peccatores: media-
 toribus idoneis freti (.i. lucris) etiā inuito Christo cū vniuersis
 Ap̄lis, sint sicut vnus ex nobis. Nihil non potētes, quod nos
 possumus, etiā anīas redimere ipi sine intermissione pereūtis,
 etiā ridentibus nobis. & de dono eor; secure gaudentib;. Ista ē
 Charitas in populū Christi, & fratres nros. Ita curamus anīas
 eor; vt intelligat in suis peccatis, nos nouissimā. i. nullā com-
 passionē hñe.

¶ CON: XXXVI.

Quilibet Christianus vere cōpunctus habet re-
 missionē plenariā a pœna & culpa/ etiā sine literis
 veniā sibi debitam.

¶ Alioquin in periculo essent, qui literas eiusmodi non ha-
 berent, qđ falsum est, cū illę sint neq; p̄ceptę neq; consultę, sed
 libere. Neq; peccant, qui eas negligūt, nec ideo in periculo sa-
 lutis sunt. Qđ ex eo patet, quia tales iam sunt in via manda-
 torum dei, Et per casum, Si quō ei non daretur eiusmodi re-
 missio, deberet tñ ei, vt dicit Papa. Sed hic intercedit, O acur-
 tissimū ingenū quorūsdā dicētū, qđ vera hęc essent. Si Cano-
 nes essent penitentū a Papa positę, Nūc vero sunt declaratorij
 penar; a deo inflictar;. Sic loqui decet eos, qui veritatē semel
 perpetuo odio p̄sequi p̄posuerūt.

¶ Primū p̄nūciant velut ex oraculo, qđ deus p̄ peccatis pœes
 Kij

nam satisfactoria requirit, Alia scz q̄ Cruē Euāgelicā (i. Ieiun
labo: Vigili:) Aliam q̄ castigatoriā, non enim has intelligūt, q̄
has remitti nisi a deo non possunt negare.

Secundo, huic monstro addūt maus, scz, q̄ Canones des
clarent impostā, ergo Papa non habet, nisi declarare, nunq̄
autē imponere, nec relaxare, Alio quā contra v̄bū Christi, hū
sic docebunt nos, Quicquid ego ligauero, tu solues.

CON: XXXVII.

Quilibet Christianus verus/siue viuus siue mor
tuus/habet participationē omnium bonorū Christi &
Ecclesie/et i sine lris veniaz/ a deo sibi datā.

¶ Impossibile est esse Christianū, quin Christum habeat, Q̄
si Christū, & omnia simul q̄ Christi, Dicit q̄. B. Apostol⁹ Ro
xij. In lui nini dñm Ihesum Christū. Et Ro: viij. Q̄ nō non
oīa nobis cū illo donauit. Et i. Corin. iij. Omnia vestra, siue Ce
phas, siue Paul⁹, siue vita, siue mors. Et i. Cor. xij. Nō estis vii,
sed mēbra de mēbro. Et alijs locis vbi describit, vnū corpus,
vnū panē, nos oēs esse in Ch̄o singulos, alterū alteri⁹ mēbra.
Et in Can: Dilectus meus mihi; & ego illi. Quia per fidē Ch̄i,
efficitur Christianus, vnus spūs & vnū cū Ch̄o. Erunt autē duo
i carne vna. Q̄ d̄ fragmentū magnū ē, in Ch̄o & Eccl̄ia. Cū
ergo spūs Christi sit in Christianis, per quē fratres cohæredes,
concorpales & ciues fiunt Christi, quō ibi possit non esse p̄ci
cipatio oīm bonorū Christianā & Christus ex eo dē spiritu has
bet omnia sua. Ita sit, per inestimabiles diuitias misericordiaz dei
patris, vt Christianus possit gloriari, & cū fiducia presumere i
Christo omnia, scz q̄ iusticia, virtus, paciētia, humilitas, omnia
merita Ch̄i, sint etiā sua, p̄ vnitatē spūs ex fide i illū. Rursum,
oīa p̄tā sua iam non sint sua, sed Ch̄i, per eam dē vnitatē, in q̄
& absorbēt oīa. Et hec ē fiducia ch̄ianorū, & iucunditas cons
ciētie nr̄e. Q̄ per fidē sūt p̄tā nr̄a, non nr̄a, sed Ch̄i, i quem
de⁹ posuit p̄tā oīm nr̄m, & ip̄e tulit p̄tā nr̄a. Ip̄e agnus dei,
qui tollit p̄tā mūdi. Rursum omnis iusticia Ch̄i, sit nr̄a. Im
ponit enī m̄nū suā sup nos, & bene habemus, & extēdit pal
liū suū, & operit nos, bñdictus Saluator in secula amē.

Verū, q̄ hec p̄cipatio suauissima & iucūda p̄mutatio, non
fit nisi per i dē, hāc autē homō, nec dare nec auferre possit, satis
clarū p̄tō, q̄ virtute clauū v̄l bñficio venialiū lras, hec p̄ci
cipatio nō dat, sed potius aū, & sine illis, dat a solo deo, sicut
remissio aū r̄missionē, Absolutio aū absolutiōnē, ita p̄cipat